

RÓKA MIHÁLY

1919. április 29. Mezőkovácsháza – 2000. szeptember 30. Budapest

KATONAI SZOLGÁLAT, BEOSZTÁSAI

1919. április 29. Mezőkovácsháza – 2000. szeptember 30. Budapest	1940. december–1943. november
Esztergom, 1. páncélososztály, anyagi osztályvezető-helyettes	1949. május 1.–1949. október 1.
Piliscsaba, 79. harckocsi zászlóalj, zászlóaljparancsnok	1949. október 1.–1950. augusztus 1.
Esztergom, 7. gépkocsizó lövészadosztály, parancsnok	1952. március 1.–1952. október 25.
Budapest, 11. gépesített hadtest, parancsnok	1952. október 25.–1954. október 30.
Székesfehérvár, 6. lövészhadtest, parancsnok helyettes	1954. október 30.–1955. június 12.
Baranya Megye Karhatalmi parancsnoka	1956. november 27.–1957. január 24.
Páncélos és Gépjármű Csoportfőnökség, csoportfőnök	1957. január 24.–1958. november 26.
Magyar Néphadsereg, hadtápfőnök	1958. november 26.–1969. október 1.
Magyar Néphadsereg Vezérkar, 2. Csoportfőnökség, személyi tartalék	1969. október 1.–1970. szeptember 1.
Magyar Néphadsereg Vezérkari Főnökség, 2. Csoportfőnökség, katonai és légügyi attasé (Moszkva)	1970. szeptember 1.–1976. június 1.

RENDFOKOZATAI

százados	1949. május 1.
őrnagy	1950. május 1.
alezredes	1952. február 9.
ezredes	1952. november 1.
vezérőrnagy	1958. április 4.

PÁLYÁJA

Apja, Róka József gyári munkás volt, anyját Szalai Annának hívták. Hat elemiit végzett, iskolái kijárása után 1933-tól tetőfedőként dolgozott. 1940-ben a csepeli Weisz Manfréd Acél- és Fémművek Rt.-nél helyezkedett el segédmunkásként. 1940. decembere és 1943 között a Magyar Királyi Honvédség 10. kerékpáros zászlóaljánál, majd az 1. harckocsizászlóaljnál szolgált tényleges állományban. 1943-as leszerelését követően visszatért korábbi munkahelyére, ahol 1948-ig dolgozott hengerésként, az üzemben bizalminak, majd főbizalminak is megválasztották.

1948. novemberben került a honvédséghez, az alosztályparancsnoki tanfolyam elvégzése után 1949. május 1-jén, hivatásos tiszti állományba vették – mindjárt századosi rendfokozatban –, s az esztergomi 1. páncélos hadosztályhoz helyezték anyagi osztályvezető-helyettesnek. Később Piliscsabán a 79. harckocsizászlóaljnál volt zászlóaljparancsnok 1950. augusztusáig. Ezután különleges tanfolyamra a Szovjetunióba küldték, ottani tanulmányait 1952. márciusában fejezte be, közben 1950. áprilisban őrnaggyá, 1952. februárban alezredessé léptették elő. 1952. márciusban az esztergomi 7. lövészadosztály, 1952. október végén a budapesti a 11. gépesített hadtest parancsnokává nevezték ki, s még az év novemberében megkapta az ezredesi rendfokozatot. 1953-tól 1971-ig Nógrád megye országgyűlési képviselője is volt.

1954. október végén Székesfehérvárra helyezték a 6. lövészhadtest parancsnokhelyettesének. Itt 1955. júniusáig szolgált, majd a Szovjetunióba küldték a Vorosilov Vezérkari Akadémiára. Az 1956-os forradalom kirobbanása miatt őt is hazarendelték, s 1956. november 27-től 1957. január 24-ig Baranya megye karhatalmi parancsnokaként tevékenykedett. 1957. január végén a Páncélos és Gépjármű Csoportfőnökség csoportfőnökévé nevezték ki, 1958. áprilisban megkapta a vezérőrnagyi rendfokozatot. 1958. október végétől a Magyar Néphadsereg hadtápfőnöke volt. 1959-re levelező tagozaton elvégezte a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiát. 1969. októberében személyi tartalékként áthelyezték a Magyar Néphadsereg Vezérkara 2. Csoportfőnökségére. 1970. szeptembertől 1976. június 1-jei nyugállományba vonulásáig az MNVK 2. Csoportfőnökség állományában moszkvai katonai és légügyi attaséként szolgált. Elhunytakor a Magyar Honvédség saját halottjának nyilvánította.

KITÜNTETÉSEI

Magyar Népköztársasági Érdemrend V. fokozata (1952)

Vörös Csillag Érdemrend (1953, 1954, 1965)

Árvízvédelemért Érem (1954, 1965)

Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1955, 1964)

Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1970)

Szolgálati Érdemérem 10, 20 és 25 év után (1959, 1969, 1974)

Fegyverbarátságért Érdemérem (NDK) (1967)

Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)

Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1970)

„A Nagy Honvédő győzelmének 25. évfordulójára” Emlékérem (Szovjet) (1970)

Szocialista Magyarorszáért Érdemrend (1976)

PUBLIKÁCIÓI

Harcokszizó magasabb egységek előrevonása nagyobb távolságra lévő összpontosítási körletből. *Honvédelem*, 1957/2-3.

A csapatok kiképzésének, harckészültségének hadtápbiztosítása. *Honvédelem*, 1964/11.

Harcokszik alkalmazása lövészalegységek harcában. *Katonai Szemle*, 1958/5.

Az 1958–1960. kiképzési év anyagi és egészségügyi biztosításának néhány kérdése. *Katonai Szemle*, 1959/11.

Életemről, hivatásomról. Zrínyi Kiadó, Budapest, 1986.

FORRÁSOK

Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattár 5970

Csendes László-Gellért Tibor: *Az MN vezető állománya*. Hadtörténelmi Levéltár Magyar Néphadsereg KGY (Különgyűjtemény) C 213.

Csendes László-Gellért Tibor: *Kronológia a honvédség történetéből, 1945–1990*. HVK Tudományos Munkaszervezési Osztály, Budapest, 1993.